

Sygn. akt IV CSK 654/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa J. G.
przeciwko M. P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 25 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa 770/12,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,**
- 3) przyznaje adwokat A.F. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Gdańsku kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód, przytaczając jako podstawy kasacyjne naruszenie - w różnych układach i powiazaniach – przepisów art. 217 § 2, art. 232 zdanie drugie, art. 278 § 1, art. 299, 328 § 2, art. 378 § 1, art. 381, 382, 386 § 1, art. 391 § 1, 495 § 2 i 3 w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 16 września 2011 r., art. 496 k.p.c., art. 6, 65 § 2, art. 734 § 1 i 2, art. 750, 888 § 1 k.c., art. 9 i 10 Pr. wekslowego - uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania:

- występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych, dotyczących potrzeby przeprowadzenia w okolicznościach sprawy dowodu z opinii biegłego z zakresu pisma oraz możliwości zasądzenia w postępowaniu nakazowym roszczeń dochodzonych na podstawie weksla, mimo nieważności weksla, w razie stwierdzenia ustnej umowy wyrażającej stosunek podstawowy,

- potrzebą wykładni przepisów art. 495 § 2 i 3 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 16 września 2011 r. wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,

- oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Wskazane przez powoda kwestie nie są zagadnieniami tego rodzaju z przyczyn wyjaśnionych w odpowiedzi pozwanej na

skargę kasacyjną. Podobnie z przyczyn wyjaśnionych w odpowiedzi pozwanej na skargę kasacyjną nie zachodzi powoływana przez powoda potrzeba wykładni. Nie występuje też podstawa do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu oczywistej jej zasadności. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia, objęta podstawami kasacyjnymi, jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przytoczonych w skardze przepisów prawnych.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 §1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.461.; podstawę przyznania zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym stanowiły przepisy § 2 ust. 3, § 6 pkt 7, § 13 ust. 4, § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013. 461).